

Sygn. akt VII U 1898/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sąd. Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2016 r. w Warszawie

sprawy K. G.

przeciwko Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – likwidatora funduszu alimentacyjnego

o umorzenie należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania K. G.

od decyzji Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – likwidatora funduszu alimentacyjnego

z dnia 19 listopada 2015 roku, znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że umarza należności K. G. wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu, w łącznej kwocie 6.327,16 zł.

Sygn. akt VII U 1898/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2015 r., nr: (...), **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.** odmówił wnioskodawcy K. G. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 6.327,16 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że konieczność spłaty zadłużenia powstała na skutek niewywiązywania się przez wnioskodawcę z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich dzieci, natomiast trudna sytuacja materialna rodzica nie zwalnia go z powyższego obowiązku. Uznając, że w sprawie nie zachodzą szczególnie uzasadnione przesłanki podyktowane sytuacją materialno-bytową wnioskodawcy - o których mowa w treści art. 68 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych - organ rentowy odmówił K. G. umorzenia ww. należności. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że wnioskodawca na potwierdzenie okoliczności wskazanych we wniosku o umorzenie ww. należności przedłożył niewiarygodną kopię zawiadomienia o wysokości opłat eksploatacyjnych, niewiarygodne kopie opłat za mieszkanie, które zostały wystawione na inną osobę, a także niewiarygodne kopie opłat za telefon komórkowy oraz niewiarygodną kopię potwierdzenia sprzedaży biletu – (...) karty miejskiej. Organ rentowy zaznaczył także, że jak wynika z dokumentacji załączonej do akt sprawy, wnioskodawca pobiera rentę inwalidzką, z której dokonywane są potrącenia alimentacyjne oraz posiada zadłużenie względem innych wierzycieli.

Dodał przy tym, że K. G. osiąga dochód z tytułu wykonywania prac dorywczych na budowach, natomiast wcześniej nie ubiegał się o spłatę zadłużenia w formie ratalnej, jak również nie dokonywał dobrowolnych wpłat na poczet likwidowanego funduszu alimentacyjnego od kwietnia 2004 r. Po przeanalizowaniu całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca, co prawda nie jest w stanie jednorazowo spłacić swoich zobowiązań, jednakże nie przesądza to o trwałym braku możliwości spłaty istniejącego zadłużenia. Wobec powyższego organ rentowy uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu (decyzja z dnia 19 listopada 2015 r., nr: (...) k. 69-71 a.r.).

Ubezpieczony K. G. nie zgodził się z powyższą decyzją, podnosząc w odwołaniu z dnia 14 grudnia 2015 r., że znajduje się w ciężkiej sytuacji zdrowotnej i materialno-bytowej. Wskazał bowiem, że ma 57 lat, jest rencistą i obecnie pracuje dorywczo, jako pracownik fizyczny na budowach. Podkreślił, że jest osobą schorowaną i z uwagi na swój zły stan zdrowia, a przede wszystkim częste ataki epilepsji jest zmuszony do częstego poszukiwania nowego miejsca zatrudnienia. Nadmieniał, że niskie dochody, jakie osiąga z tytułu świadczenia rentowego oraz prac dorywczych nie pozwalają mu na spłatę istniejącego zadłużenia. Podniósł, że dopiero od momentu, kiedy jego najstarszy syn M. G. się usamodzielniał, był on w stanie wywiązać się z obowiązku alimentacyjnego, który nadal istnieje względem jego młodszego syna T. G.. Na tej podstawie wnioskodawca zwrócił się o zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie w stosunku do niego należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego (odwołanie z dnia 14 grudnia 2015 r. k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 31 grudnia 2015 r., **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.** wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy ponownie powołał się na przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Podniósł, że sytuacja finansowa wnioskodawcy jest niewątpliwie trudna, aczkolwiek w jego ocenie nie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności przemawiające za umorzeniem zadłużenia. Organ rentowy stwierdził, że dopiero liczebność rodziny pozostającej na utrzymaniu zobowiązanego do zwrotu świadczeń, brak majątku, z którego możliwe byłoby dochodzenie od osoby zobowiązanej zwrotu świadczeń, ustalenie, że w przypadku zwrotu świadczeń osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania, wiek osoby zobowiązanej oraz zdarzenia losowe, powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej, stanowią przesłanki, warunkujące możliwość umorzenia ww. należności. Podkreślił, iż z uwagi na fakt, że wnioskodawca jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz pracuje dorywczo, posiada dochód, który umożliwi mu regulowanie należności wobec likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego. Na poparcie swojego stanowiska organ rentowy przywołał orzecznictwo Sądu Apelacyjnego i Najwyższego (odpowiedź na odwołanie z dnia 31 grudnia 2015 r. k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 18 czerwca 2001 r., znak: AL (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał świadczenia z funduszu alimentacyjnego na rzecz małoletnich synów wnioskodawcy K. G., tj. A. G. w kwocie po 200,00 zł miesięcznie, M. G. w kwocie po 150,00 zł miesięcznie oraz T. G. w kwocie po 100,00 zł miesięcznie, poczynając od miesiąca maja 2001 r. w terminie do 15-dnia każdego miesiąca. Powyższa decyzja została wydana po stwierdzeniu bezskuteczności egzekucji alimentów przyznanych małoletnim dzieciom wnioskodawcy na mocy ugody sądowej zawartej w dniu 28 września 2000 r. w sprawie o sygn. III RC 300/00 toczącej się w Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim. Wskazane powyżej świadczenia były wypłacane przez organ rentowy na rzecz małoletnich z funduszu alimentacyjnego w zastępstwie zobowiązanego do alimentacji wnioskodawcy, albowiem w latach 2003-2009 wnioskodawca uiszcział na rzecz uprawnionych tylko część kwot tytułem należnych im świadczeń alimentacyjnych. Stan zadłużenia K. G. z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego na dzień 17 lutego 2015 r. wyniósł łącznie 72.167,75 zł, na którą to kwotę złożyły się alimenty zaległe dla wierzyciela w kwocie 23.439,99 zł, odsetki do dnia 17 lutego 2015 r. w kwocie 16.708,73 zł, zaległa zaliczka alimentacyjna w kwocie 16.274,44 zł, zaległość dla likwidatora Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 6.327,16 zł, opłata egzekucyjna w kwocie 9.412,55 zł oraz wydatki gotówkowe w kwocie 4,88 zł (informacja o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej k. 5, dowody wpłat k. 6-28 a.s.,

decyzja z dnia 18 czerwca 2001 r., znak: AL (...), k. 18-19, protokół rozprawy z dnia 28 września 2000 r., k. 73 a.r., zeznania odwołującego k. 35-38 a.s.).

W dniu 12 października 2015 r. K. G. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z wnioskiem o umorzenie należności z likwidowanego funduszu alimentacyjnego. We wniosku wskazał, że ma 57 lat, a jego jedynym źródłem utrzymania jest świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy. Podkreślił, że w 1977 r. przeszedł operację krwaka mózgu i z tego powodu do chwili obecnej cierpi na ataki epilepsji, które uniemożliwiają mu podjęcie stałego zatrudnienia. Wskazał również, że znajduje się w bardzo trudnej sytuacji materialnej, gdyż na skutek potrażeń egzekucyjnych z pobieranego przez niego świadczenia, do dyspozycji pozostaje mu bardzo niewielka kwota, która nie starczy na zaspokajanie bieżących potrzeb życia codziennego. Nadmienił, że niskie dochody, jakie osiąga z tytułu świadczenia rentowego oraz prac dorywczych nie pozwalają mu na spłatę istniejącego zadłużenia. W związku z powyższym, wnioskodawca zwrócił się o umorzenie w stosunku do niego należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego (wniosek z dnia 12 października 2015 r. k. 1-3 a.r.).

Pismem z dnia 30 października 2015 r. Komornik Sądowy, działający przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim, w odpowiedzi na pismo z dnia 22 października 2015 r. poinformował Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego – Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. o tym, że egzekucja świadczeń alimentacyjnych prowadzona jest ze świadczenia emerytalno-rentowego dłużnika otrzymywanego z ZUS. Komornik Sądowy zaznaczył, że alimenty bieżące stanowią kwotę w wysokości 400,00 zł, wskazując, że stan zadłużenia w sprawie wynosi łącznie 62.857,16 zł, na którą to kwotę składają się zaległości dla wierzycieli w wysokości 41.860,57 zł, zaległości dla Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego ZUS w wysokości 6.327,16 zł, zaległości z tytułu wypłaconej zaliczki alimentacyjnej w wysokości 14.496,45 zł oraz zaległości na rzecz Funduszu Alimentacyjnego w wysokości 172,98 zł (pismo Komornika Sądowego z dnia 30 października 2015 r. k. 57 a.r.).

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 20 marca 2015 r. wydany w sprawie o sygn. akt III RC 147/14 w ten sposób, że zasądził od K. G. na rzecz M. G. alimenty w kwotach po 300,00 zł miesięcznie, płatne do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia 01 października 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił (wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, IV Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 17 grudnia 2015 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV Ca 1102/15 k. 14 a.s.).

Należność główna wnioskodawcy z tytułu wypłaconych z funduszu alimentacyjnego świadczeń na rzecz uprawnionych synów K. G. wraz z 5% opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu wynosi 6.327,16 zł (wniosek wewnętrzny w sprawie umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego osobie zobowiązanej do alimentacji k. 62-64 a.r., zeznania odwołującego k. 35-38 a.s.).

K. G., urodzony w dniu (...), ma 58 lat. Wnioskodawca pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 775,13 zł brutto. Z pobieranego świadczenia dokonywane są potrącenia przez Komornika Sądowego w wysokości 715,80 zł. Dodatkowo wnioskodawca podejmuje prace dorywcze w charakterze pracownika fizycznego w małych firmach budowlanych, z których to prac osiąga dochód w wysokości 1.500 -1.800 zł netto. Wnioskodawca posiada mieszkanie o powierzchni 37,18 m², położone w N., które zostało mu podarowane przez ojca. Nie posiada przy tym żadnych innych ruchomości, stanowiących jego własność, środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym oraz innych praw majątkowych. Wnioskodawca ponosi stałe miesięczne wydatki w następującej wysokości: opłata za czynsz w kwocie 372,00 zł, opłaty eksploatacyjne w kwocie 200,00 zł, koszty związane z leczeniem w kwocie 87,00 zł oraz potrącenia egzekucyjne z tytułu zaległych świadczeń alimentacyjnych w kwocie 462,00 zł. K. G. choruje na epilepsję, która powstała u niego w związku z przebytą operacją krwaka mózgu, jak również ma niewydolność żylną. Z tego powodu jest on zmuszony przyjmować raz na 2-3 lata zastrzyki na rozcieńczenie krwi z heparyną, których koszt oscyluje w granicach około 200 zł za 10 zastrzyków. Ponadto wnioskodawca cierpi na schorzenia urologiczne i z tego powodu pozostaje pod stałą opieką Poradni Urologicznej przy Szpitalu (...). Powyższe

schorzenia utrudniają mu znalezienie stałego miejsca zatrudnienia (wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury k. 15, dokumentacja medyczna k. 22-32, zeznania odwołującego k. 35-38 a.s.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 listopada 2015 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawcy K. G. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 6.327,16 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że sytuacja finansowa wnioskodawcy jest niewątpliwie trudna, aczkolwiek w jego ocenie nie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności przemawiające za umorzeniem zadłużenia (decyzja z dnia 19 listopada 2015 r., nr: (...) k. 69-71 a.r.).

Od powyższej decyzji K. G. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 14 grudnia 2015 r. k. 2-3 a.s.).

Ustalenia stanu faktycznego, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o akta rentowo-emerytalne odwołującego, jak również dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy oparł się także na wiarygodnych zeznaniach odwołującego K. G. (k. 35-38), które były logiczne i spójne, a nadto korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia z dnia 19 listopada 2015 r., nr: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem było, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. dokonywał wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego na rzecz małoletnich synów wnioskodawcy, do których alimentacji zobowiązany był skarżący. Należność główna wnioskodawcy z tytułu wypłaconych z funduszu alimentacyjnego świadczeń na rzecz uprawnionych synów K. G. wraz z 5% opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu wyniosła na dzień wydania decyzji 6.327,16 zł

Zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 114 z późn. zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

W świetle wyżej cytowanego przepisu art. 68 ustawy o świadczeniach rodzinnych zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych może ubiegać się o rozłożenie należności na raty, odroczenie płatności należności lub umorzenie należności. Możliwość ubiegania się o umorzenie należności likwidowanego funduszu ustawodawca uzależnił od spełnienia szczególnie uzasadnionych przesłanek związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną dłużnika. Szczególny charakter sytuacji uzasadniającej zastosowanie każdego z wymienionych dobrodziejstw z reguły jest odmienny w odniesieniu do poszczególnych dłużników. Wynika to z oczywistej gradacji skali dobrodziejstwa od najbliższej idącego w postaci rozłożenia na raty, aż po najdalej idący w postaci umorzenia należności.

Z pierwszą sytuacją możemy mieć do czynienia wówczas, gdy sytuacja finansowa (mająca podłoże w tych szczególnych okolicznościach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną dłużnika) wprawdzie nie pozwala na spłatę całej należności jednorazowo – dobrowolnie, czy w drodze przymusu egzekucyjnego - lecz jest na tyle stabilna, że gwarantuje spłatę należności rozłożonej na raty.

W drugim z wymienionych przypadków - szczególnie okoliczności uzasadniają ocenę, że spłata ani też wyegzekwowanie należności nie będzie możliwe przez pewien czas. W ostatniej sytuacji warunkiem najdalej idącego dobrodziejstwa może być wyłącznie ustalenie, że z uwagi na szczególne okoliczności brak jest możliwości skutecznego jej zaspokojenia w jakimkolwiek czasie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego uważa się, że w rozumieniu art. 68 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych „szczególnie uzasadnione przypadki” związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną zobowiązanego, które umożliwiają umorzenie należności zlikwidowanego funduszu alimentacyjnego, to sytuacje nadzwyczajne, powstałe w wyniku wypadku losowego, niezależne od zobowiązanego, w następstwie których jego sytuacja ulega takiemu pogorszeniu, że nie jest on w stanie na bieżąco spłacać swoich należności, a nadto nie ma perspektywy poprawy i zmiany tej sytuacji. Z tych przyczyn zobowiązany nie jest w stanie na bieżąco ani w dającej się przewidzieć perspektywie czasowej regulować obarczających go zaległości alimentacyjnych bez uszczerbku dla jego zdrowia lub zdrowia oraz naruszenia innych istotnych dóbr najbliższych członków jego rodziny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r. II UK 133/11, z dnia 10 listopada 2010 r. I UK 119/10 oraz z dnia 3 lutego 2010 r. I UK 270/09).

Analizując okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy odmiennie od organu rentowego, doszedł do przekonania, że w sprawie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające umorzenie należności odwołującego K. G. wobec zlikwidowanego funduszu alimentacyjnego. Okoliczności te wynikają zarówno z sytuacji materialno – bytowej jak i zdrowotnej odwołującego.

W realiach rozpoznawanej sprawy bezspornym jest, że wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy z powodu stanu zdrowia, co potwierdza załączona do akt sprawy dokumentacja medyczna. Jednocześnie, biorąc pod uwagę zaawansowany wiek skarżącego, jak i zgłaszane przez niego poważne dolegliwości związane ze stanem zdrowia, a przede wszystkim ataki epilepsji oraz niewydolność żylną, niewątpliwie można uznać, że ma on znacznie ograniczoną możliwość zarobkowania. Stan zdrowia skarżącego, rodzaj jego schorzeń, jego sytuacja osobista i bytowa, brak majątku i źródeł finansowania, uzasadniają uwzględnienie odwołania. Skarżący utrzymuje się bowiem wyłącznie ze świadczenia rentowego w wysokości 775,13 zł brutto, z którego dokonywane są potrącenia przez Komornika Sądowego w wysokości 715,80 zł. Nie posiada przy tym żadnych innych ruchomości, stanowiących jego własność, środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym oraz innych praw majątkowych. Z pozostałej do dyspozycji kwoty, którą uzyskuje, podejmując się różnych prac dorywczych w charakterze pracownika fizycznego, zaspokaja zakup leków oraz rzeczy codziennego użytku, w tym ponosi koszty utrzymania mieszkania. Należy wskazać, że nawet po uwzględnieniu kwoty, jaką odwołujący otrzymuje wykonując prace dorywcze, po potrąceniu kosztów czynszu i mediów, kosztów związanych z leczeniem oraz potrąceń egzekucyjnych z tytułu zaległych świadczeń alimentacyjnych w kwocie 462,00 zł na życie pozostaje mu około 470 zł, przyjmując, że powyższe koszty nie obejmują zakupu produktów żywnościowych, zakupu odzieży i obuwia, oraz wydatków nieplanowanych np. związanych z leczeniem, a miesięczny dochód odwołującego z tytułu prac dorywczych wynosi 1.600 zł. Przy czym wskazać należy, że prace dorywcze nie mają charakteru stałego źródła utrzymania, wobec czego może zdarzyć się również i taka sytuacja, że w danym miesiącu, odwołujący nie osiągnie dodatkowego dochodu i będzie zmuszony pokryć wszelkie koszty utrzymania wyłącznie z dochodu uzyskanego tytułem świadczenia rentowego. Z kolei kwota ta, po dokonaniu potrąceń komorniczych jest absolutnie niewystarczająca do przeżycia przy uwzględnieniu koniecznych kosztów utrzymania. Również stan zdrowia ubezpieczonego nie rokuje poprawy jego sytuacji materialnej. K. G. wymaga bowiem stałego leczenia farmakologicznego z powodu epilepsji i niewydolności żylną, które to schorzenia utrudniają mu normalne funkcjonowanie, również w zakresie znalezienia stałego miejsca zatrudnienia. Jednocześnie należy zaznaczyć, że nawet w sytuacji umorzenia należności względem funduszu alimentacyjnego, ubezpieczony będzie mieć z renty potrącone należności z tytułu zadłużeń, które posiada względem innych wierzycieli.

W ocenie Sądu Okręgowego, biorąc zatem pod uwagę wysokość dochodów ubezpieczonego nie można stwierdzić, aby miał on możliwość spłacić zadłużenie wobec funduszu i jednocześnie zaspokoić podstawowe potrzeby życiowe, w tym potrzeby związane ze stanem zdrowia, zarówno w chwili obecnej jak i w przyszłości. K. G. nie ma żadnego majątku, nie posiada żadnych wartościowych rzeczy, które mogłyby zostać przeznaczone na uregulowanie zadłużenia, a stan

jego zdrowia oraz wiek 58 lat pozwalają na stwierdzenie, że w dalszej perspektywie czasowej również nie będzie on w stanie spłacić zadłużenia wobec funduszu alimentacyjnego. Odwołujący z posiadanych środków jest bowiem w stanie ledwo zaspokoić podstawowe potrzeby życiowe. Z tego też względu sytuacja skarżącego nie wskazuje na to, aby był on w stanie przynajmniej częściowo uregulować zaległe zobowiązania alimentacyjne.

Wobec powyższych okoliczności, Sąd Okręgowy uznał odwołanie za zasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i umorzył należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 6.327,16 zł, o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)